

ner, der kun har haft ophold i udlandet i en ganske kort periode, synes jeg, det er meget fornuftigt, at vi udvider den med 2 år.

Kl. 14.30

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Hr. Poul Nødgaard som ordfører.

Poul Nødgaard (DF):

Det begyndte faktisk så godt, men det endte desværre temmelig skidt. Det er vist en passende indledning, her hvor vi behandler dette lovforslag.

Dansk Folkepartis optimisme var stor, da der under den tidligere regering blev konstateret et flertal med Venstre og De Konservative i spidsen, som ønskede at ændre de helt urimelige regler, så personer med dansk indfødsret, som opholder sig i udlandet, kunne stemme ved de hjemlige folketingsvalg. Der var heller ikke nogen vaklen, da den nye VK-regering under statsminister Anders Fogh Rasmussen tiltrådte. Jeg tror, jeg citerer ordret fra regeringsgrundlaget:

»Regeringen ønsker at ændre lovgivningen, så det ikke er ansættelsesforholdet, men i stedet den reelle tilknytning til Danmark, der er afgørende for, om personer opnår stemmeret. Alle personer, der for en periode under 12 år arbejder i udlandet, men som har tænkt sig at vende tilbage til Danmark, skal have mulighed for at opretholde stemmeretten i den periode, vedkommende måtte opholde sig i udlandet. På den måde undgås unødige bureaukratiske komplikationer i forbindelse med ansøgning om opretholdelse af stemmeret.«

Det lød jo rigtig godt. Nu skulle der findes en løsning, så stemmeretten blev sikret for de tusinder af danskere, som midlertidigt opholder sig i udlandet og hver på deres måde gør en storartet og formidabel indsats for det danske samfund.

Ved flere lejligheder rykkede jeg ikke alene indenrigs- og sundhedsministeren, som sidder her i salen i dag, men så sandelig også justitsministeren for at få sagen fremmet, så regeringen levede op til sit regeringsgrundlag. I lang tid skete der intet, men en dag fandt regeringen ud af, at en række juridiske kapaciteter skulle belyse sagen set i forhold til grundlovens bestemmelser om, at man skal opholde sig her i riget for at have stemmeret.

Fortolkningen af dette er efter Dansk Folkepartis opfattelse en ren skønssag, og man kan jo spørge sig selv, hvorfor regeringen ikke allerede kort efter sin tiltrædelse satte et sådant juridisk

panel i gang. Det har man tilsyneladende ventet med i nu et par års tid, men lad det nu ligge, og lad os ikke skælde mere ud over det.

Vi har tidligere været inde på, at alle, som arbejder i Udenrigstjenesten og udsendes af staten, bevarer deres stemmeret i Danmark, uanset hvor mange år opholdet i udlandet varer. Derfor spørger jeg igen, som jeg også har gjort tidligere i debatten: Hvorfor skal dette ikke også være gældende for alle andre?

Regeringens juridiske ekspertpanel vil strække sig til, at danskere med ophold i udlandet på under 2 års varighed kan bevare stemmeretten; så overholdes grundloven, siger eksperterne. Så spørger jeg: Når grundloven overholdes ved 2 års ophold, kan det så ikke lige så godt være et andet antal år, f.eks. 12 år, som var regeringens forudsætning?

Jeg er vidende om, at højt ansete danske jurister, hvoraf nogle er lige så ansete som dem, regeringen har gjort brug af, har et helt andet syn på sagen, så det afhænger åbenbart af, hvem man spørger. Det er derfor Dansk Folkepartis opfattelse, at Folketinget kan fastsætte det antal år, man ønsker, hvis man ellers har mod på at gøre det. Det kan efter vores opfattelse ikke stride mod grundloven, og det bevises bedst ved, at døren netop er åbnet på klem, så man kan stemme, når man ikke skal opholde sig i udlandet over 2 år. Hvis 12 år er grundlovsstridigt, er det jo, som jeg tidligere har sagt, lige så grundlovsstridigt med 2 år.

Dansk Folkeparti vil i det kommende udvalgsarbejde fortsat arbejde for, at enten 12-årsreglen eller måske et andet antal år bliver indført, alt efter hvad vi kan blive enige med andre partier om. Jeg håber, der vil kunne vindes forståelse for det, så alle de mange flittige danskere, der arbejder i udlandet, og som vi alle hver for sig har mødt ved utallige lejligheder i udlandet, kan stemme ved kommende folketingsvalg.

Man kan stå på en ambassade og tale med nogle af ambassadens folk, der kan stemme ved det kommende folketingsvalg, og så vender man sig til den anden side og taler med en hel flok, der ikke har den samme mulighed. Alle her i Folketinget, der har rejst en lille smule i udlandet, ved, at det er præcis den situation, der opstår, når man holder et arrangement i en dansk ambassade i udlandet. Folk fra alle samfundskategorier, som alle er danske i sjæl og sind, får en vidt forskellig behandling af det danske samfund.